

Girona, Spanyolország avagy a Katalán kultúra központja

Előkészületek

Talán sokan érdektelennek és elhanyagolhatónak tartják az Erasmusnak ezt a részét, ellenben én igazán fontosnak tartom megemlíteni, hogy miután megtudtam, hogy felvettek Erasmusra, kezdődött az egésznek a legnehezebb része. A lakáskeresés. Több lakáskereső oldalon próbálunk keresni megfelelő árban kiadó lakást. Ami először igazán reménytelennek tűnt, de szerencsére idővel megtaláltam a számomra ideális szállást viszonylag egészen jó árban, közel – körülbelül 20 percre – a régi belvárosi részről és egy olyan 45 perces sétányira az egyetemtől. Mind ez megvolt, utána következett a Learning Agreement, ami hosszadalmas papírmunka, ellenben itt az Erasmus „nehéz” része véget ér.

Utazás Magyarországról+ a szállás

Természetesen, mint a legtöbb tanuló mi is rapűvel- bár bőven hallottam olyan diákokat is akik kocsival hagyták el országukat és vezettek le Spanyolországba, volt, aki Magyarországról volt, aki Hollandiából, egyesek pedig szimplán a vonatot választották például akik Franciaország déli részéről érkeztek- mentünk ki a Budapest Liszt Ferenc Reptérről egészen a Gironai Reptérig -olyan 2-2,30 óra volt az út- ahol is a lakás tulajdonosa várt bennünket, hogy elvigyen minket a szállásra. Annak ellenére, hogy csak törte az angolt, mint (ott körülbelül mindenki) nagyon igyekezett velünk rendesen kommunikálni és megérteni magát velünk, cserébe mi pedig próbáltuk erőltetni az igen csekély és gyatra spanyol tudásunkat (több, kevesebb sikerrel). Kis idő múltán megérkeztünk a szállásra, ami pontosan úgy nézett ki, mint a képen. A diákszálláson mindösszesen 5-en voltunk, egy fürdővel, egy konyhával, egy terasszal, ami pontosan a folyóra néz, és öt szobával.

Girona

Bátran állíthatom, hogy Girona az egyik legszebb város, amit valaha láttam, tele érdekes szokásokkal és hagyományokkal, színes kultúrával. Ha valahol akkor ott soha nem lesz olyan, hogy unalmas nap, mindig van valamit ünnepélyesre mindig van ok arra, hogy elhagyják a lakást és eljenek egy kicsit. Az egyik legnagyobb ünnep a Sant Narcís Day, október 29-től egészen november 2-ig. Ilyenkor a város legnagyobb parkjába elképesztő vidámparkot építenek, tele büfés kocsikkal és tűzijátékokkal. Természetesen a város az év többi napjában sem unalmas és egyhangú, hiszen rengeteg régi épületet meg lehet látogatni, hiszen ott található például a Girona Cathedral, ami hatalmasan emelkedik az épületek közül. Az öcsém egyszer FaceTime közben azt kérdezte: „Amszterdamban vagy?” A kérdés nem volt véletlen, hiszen külső szemmel Girona nagyon is hasonlít Amszterdamra, legalábbis a hídon, ahol álltam, ugyanis a Pont de Pedra a második leghíresebb híd az Eiffel Bridge után, ami nevét Gustave Eiffel után kapta, aki 1877-ben tervezte a hidat. A hidáról kilátás nyílik nemcsak a katedrálisra, hanem a Basílica de Sant Feliu-ra is, ahol be lehet tekinteni az én személyes helyemre az egész város kertjébe, ami tökéletes menekülő hely a világ elől, csendes, nyugodt, a saját gondolataidba merülve nézheted a tájat. Szerény személyemnek még az is egy hatalmas plusz pont volt a városban, hogy a Trónok harca sorozatnak (a kedvenc sorozatomnak) nagyon sok jelenetét a városban forgatták.

Utazás Katalóniában

Talán nem örültség azt állítani, hogy Európa egyik leglátogatottabb része/országa Franciaország és Olaszország után, Spanyolország azon belül is a katalán terület a legnagyobb várossal, Barcelonával. Így én sem és a barátaim sem halasztottuk el a lehetőséget és meglátogattuk többször az ország legnagyobb városát. Barcelonába többféle módon lehet eljutni. Természetesen a taxi/Uber nagyon drága, ezért mi a vonatot választottuk minden egyes alkalommal, mikor Barcelonába mentünk. Két fajta vonat létezik. Az egyik jó minőségű és felszerelt vonat, ami gyors is, így kb. 45 perc alatt ott van a városban, illetve a sokkal olcsóbb és pénztárcabarátabb, ellenben lassabb, mint a másik vonat. Spóroljunk a pénzzel. Minden alkalommal csoportos jegyet vettünk, ami igazán megkönnyítette a helyzetünket. Barcelona igazán csodálatos város, nem hiába szeretik a turisták. Még ősszel is igazán napfényes és életteli, jó hangulatú. Az emberek meleg szívvel fogadnak mindenkit. Felettébb sok rejtett látványosság van a városban a Sagrada Família kívül, de természetesen nekünk is oda vezetett az első utunk, ahogy azt mindenki várta, a hely hemzsegett a turistáktól, az építészekről/munkásokról és a galamboktól. Mindezek után utunk a Güell Parkba vezetett, amit a hosszú sor miatt csak kívülről tudtuk megcsodálni, és felmenni a tetejére, ahol csodálatos kilátás nyílt Barcelona partjára, de így is remek élmény volt. Ha valaki egyszer Barcelonába téved, mindenképpen ajánlom, hogy nézze meg az 5 és az 1 eurós piacot is. Remek kincseket lehet fogni egészen jó minőségben remek áron, ámde a saját értékre 2x olyan gyakran kell ránézni a táskában, nehogy időközben ellopjanak valamit.

Természetesen, ha már Katalónia és Girona, akkor a Costa Brava sem maradhat ki, sem az utazásokból, sem a felsorolásból. Teljes szívemből állítom, hogy a partvidék maga a földi paradicsom rengeteg rejtett parttal, barlanggal, sziklás vidékekkel, kisebb-nagyobb falvakkal és végtelennek tűnő tengerrel. Egészen pontosan, ahol mi voltunk, Sant Feliu de Guíxolsnak hívják. Csodálatos partvidék, mintha egy igazi Disney-mese helyszínébe csöppent volna az ember. A legjobb benne pedig az, hogy ősszel is nagyon meleg van/tengerben fürödhető időjárás, és még barnulni is lehet bőven, ha a nyáron elmaradt volna.

Végző soron pedig számomra egy igazán élményekkel teli utazásról szeretnék beszámolni. Talán az összes közül ez volt a legemeletesebb, de egyben a legijesztőbb is. Néhány külföldi ismerősöm elvitt Oix kis falucskájába, ami, meg kell hagyni, ugyan olyan szép, mint az ország többi része, mégis sokkal több mindent rejt. A kis falucska ugyanis hegyekre épült, ahol rengeteg barlang van. Volt olyan szerencsém, hogy néhány barátommal együtt bemászak egybe, be kell vallani, életre szóló élményt, amit még akkor sem felejt el az ember, ha amnéziája van, de nem ajánlatos klausztrofóbiás és nagyon félős – szerény személyem is – számára.

Utazás Spanyolországon kívül

LONDON

Szerencsére az egyetem részéről adott pénzből nemcsak a lakbérre és az ételre/kávéra telik, hanem utazásokra is. Én voltam olyan szerencsés, és a barátaimmal eljutottam Londonba 3 éjszára és 4 napra. Tekintve azt, hogy ez saját szervezésű, egy kicsit sem volt annyira összehangolt, mint a marokkói út. London észak-nyugati részét látogattuk meg, beleértve a Hyde Parkot, Buckingham Palotát, a British Múzeumot, a Big Ben-t és a számomra legemlékezetesebb helyet, a National Galleryt is, ahol megtekinthettem kedvenc festőim - Vincent van Gogh és Claude Monet - néhány igen híres festményét.

MAROKKÓ

Semmi féle képpen sem hagyhatom ki a spanyol Erasmus legizgalmasabb részét. Marokkó. Szintén az ösztöndíjból lehet fizetni. Teljesen jól kijön belőle. Se a repjegy, se a szállás ördögösen drága, és cserébe az ellátás is teljes. Amint megérkezünk, igazán meleg szívű fogadtatás és még melegebb időjárás fogadott minket, pedig bőven novembert írtunk már. Összesen 3 db szalasunk volt. Az első helyszín Marrakeshben, ahol a gép is leszállt, tiszta szobák 2-3 ágygal, tiszta fürdővel, hatalmas kinti térrel, ahol aranyosabbnál aranyosabb

macskák vendégszeretetét kaptuk, közös étkezővel, ahol még hagyományos marokkói teával és lepénnyel is megkínáltak minket. Marrakesh városát keskeny utcák jellemzik, tele árusokkal, motorosokkal, sőt volt olyan, aki szekérrel és számárral közlekedett. A főtéren hirtelen kinyílnak a szűk utcák és a tágas és buzgó piacra ér az ember. Rengeteg érdekes arc jön majd szembejött. Nekem volt szerencsém egy olyan férfiba ütközni, aki kígyókat bővült és engedte, hogy a nyakunkba tegyünk egy kisebb kígyót is, majd fogózkodjunk velük. Rajuk kívül láttuk, akik a Gibraltárnál őshonos majmokkal csinálják ugyan ezt.

A következő nap igazán hosszú út állt előttünk, hiszen minibuszokban szállítottak minket A pontból B pontba. Hiszen, ha valamiről híres Marokkó, a színes kultúrája mellett azok a szerpentin kanyargós utak, amik a hegyek között húzódnak kilométereken keresztül, így eljutottunk olyan helyekre is, amikről csak álmodtam ezelőtt. Láttunk Isten háta mögötti falucskákat, hegyvidékeket, kis boltokat a semmi közepén. Végül megérkeztünk a második szállónkra, ahol teljes vacsoraellátást kaptunk, sőt, vacsora után még élő zenével is megleptek minket a dolgozók hagyományos marokkói hangszerekkel. Nem mehetek tovább anélkül, hogy megemlíteném azt, hogy bizony ennek a szállásnak a teraszáról látszódott legjobban és legtisztábban az afrikai csillagos égbolt, mindenféle fölösleges fényszennyezés nélkül. A következő nap elvittek minket minden hollywoodi kedvenc kicsi városába, Ait Zinebbe. A hely nemcsak gyönyörű, hanem rengeteg régi és új hollywoodi alkotásnak adott otthont. Ilyen például minden apuka kedvenc gyerekkori filmje, Indiana Jones, vagy a Netflixen igazán népszerű Outer Banks, vagy az én személyes kedvencem, a Trónok harca. Természetesen az élelmiszer-ellátás itt is teljes és isteni volt.

A következő és egyben az utolsó előtti napunk volt a legizgalmasabb és a legjobban várt, hiszen esélyünk volt a Szaharában aludni egy éjszakát, jurtákban. Mielőtt azonban ez megtörtént volna, elvittek minket a sivatagba quadozni, majd ezekután teveháton egyenesen a sivatagba tevegélünk be. Életem egyik legemlékezetesebb pár órája volt. A fogadtatás itt is melegszívű volt kitűnő étellel, élő zenével és aranyosabbnál aranyosabb macskákkal.

Tanulmányok

Semmi képpen nem mehetünk el amellett, hogy mennyire más volt Európa nyugati végében hallgatni egy-egy tanórát, mint itt Magyarországon. Számomra a legmeglepőbb talán az volt, hogy egy tanóra nem 1:30 órás volt, hanem sokszor 3 órás is akár, így sokkal részletesebben fejtettek ki egy-egy témát, mint itthon. Természetesen voltak közte szünetek. Teljesen más perspektívából közelítettek meg egy-két témát, mint itthon, illetve miközben itthon inkább az egyéni munkát pártolják az emberek, mondva azt, hogy „ha azt akarod, hogy jó legyen, csináld meg magad”, addig ott teljen a csapatmunkát pártolják. A vizsgákon kívül az összes feladatot legalább egy másik emberrel (ha nem többel) kellett megoldani. Illetve, miközben itt inkább az elméleti részre fektetik a hangsúlyt, addig ott sokkal gyakorlatiasabb óráim voltak.

Diákélet

Spanyolország rengeteg lehetőséget rejt a diákélet teljes kiaknázása szempontjából. Girona sem volt kivétel. Olcsó alkohol, folyton nyüzsgő utcák, életvidám emberek. Sajnos a diákélet talán ott nem lenne mindenkinek ideális, hiszen a legtöbb klubba fizetni kellett azért, hogy egyáltalán belépj, ahol sokszor nem angol vagy esetleg híres spanyol/latin zenéket játszottak, hanem szinte csak katalán zenét, amit szinte csak az ottani katalán lakosok ismertek. Szerencsére csak ennyit tudok mondani negatívumként, például a tanulásra rengeteg lehetőség van jobbnál jobb kávézókban, ahol nyugodtan tudja írni az ember a beadandóját vagy tanulni a következő vizsgára. Ezért aki inkább olyan típusú ember, hogy szeret összegyűlni a barátaival egy sörre, az mindenképpen jó helyen jár Gironában. Ezen kívül még meg kell említenem, hogy én igazán szerencsés helyzetben voltam, mondhatni „jókor voltam jó helyen”, így olyan emberekkel ismerkedtem, akik bemutattak nekem egy igazán csodás és kultúrától színes társaságot, így minden héten csütörtökön a „Happy Thursday” név alatt vehettem részt

különböző programokban, például fénykiállítás az egyetemen, társasjátékest, mocktail-készítésben. Itt ismertem meg ottani barátaim 90%-át.

Fényképek

